

Θα πρέπει να μην ξεχνάμε τα αγαπημένα άτομα

Μετά

από μια κουραστική μέρα στη δουλειά γύρισα σπίτι να ξεκουραστώ.Ξάπλωσα στο κρεβάτι μου και χωρίς να το καταλάβω με πήρε ο ύπνος.

Ονειρεύτηκα τον αγαπημένο μου παππού ο οποίος είχε πεθάνει εδώ και 18 χρόνια, ήμασταν λέει στο χωριό και καθόμασταν στη βεράντα, αγναντεύοντας την ήρεμη θάλασσα και συζητούσαμε.Κάποια στιγμή γύρισε και μου είπε:

δεν με παίρνεις ούτε τηλέφωνο ούτε έρχεσαι να με δεις.

Εγώ αμέσως πάγωσα και ένιωσα ένα σφίξιμο στη καρδιά,**παππού γιατί το λες αυτό του είπα.**Γιατί έχω να νιώσω την παρουσία σου να σε ακούσω ή να σε δώ 3 χρόνια τώρα.Αμέσως πετάχτηκα από τον ύπνο μου και είπα το όνειρο που είδα σε ένα δικό μου πρόσωπο το οποίο μου είπε να το πω σε ένα παπά.

Έτσι και έκανα το επόμενο πρωί πήγα στο παπά της γειτονιάς μου και του αφηγήθηκα το όνειρο.**Εκείνος μου είπε ότι πρέπει να ανάψω ένα κεράκι προς τιμήν του και ποτέ να μην ξεχνάμε τα αγαπημένα μας πρόσωπα που έχουν φύγει από τη ζωή.**

